

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Carrer de Corró, 162

Revisat per la prèvia censura**La falsa disminució del pressupost**

A l'Ajuntament de Granollers, dirigit actualment pels homes de la Lliga Regionalista, continuaran, corregides i augmentades, les mateixes disbauxes administratives de les quals hom acusava els anteriors ajuntaments.

El pressupost de gastos i ingressos per a 1931, és de 757 mil 189'65 pessetes.

El pressupost de 1927, és dir, en plena Dictadura, però quan encara no s'havien projectat les obres i millores urbanes que a la ciutat li són absolutament necessàries, el pressupost pujava només 456,116'45 pessetes.

Aquestes quantitats demostren de manera prou eloqüent que els dirigents de la cosa pública mantenen, i augmenten, les obligacions tributatives dels veïns de Granollers, sense que pensin realitzar les obres higièniques ni bastir els edificis per a escoles en projecte.

¿Per on es fondran, doncs, els diners del contribuent? ¿A què pensa destinar, l'Ajuntament lliguer, les 301,173'20 pessetes amb que resulta augmentat el pressupost per a 1931 sobre el de l'any 1927?

El Ple Consistorial del 20 de desembre va votar els pressupostos i ordenances fiscals que regularan la vida administrativa del nostre Municipi. L'aprovació d'aquesta llei fonamental en l'administració del poble, és una prova més que deu afegir-se a les moltes que han posat de manifest la honradesa administrativa dels Ajuntaments que han menat nostre poble durant els quinze anys darrers i als qui els canalles de sempre volgueren deshonrar amb calúmnies i injúries, en caure la primera dictadura, confonent-los amb els Ajuntaments d'altres viles i ciutats de la resta d'Espanya.

Encara és fresca la tinta que serví perquè «La Veu de Catalunya» i després «La Nau» parlessin, amb grans escarafalls, de les disbauxes en els pressupostos de Granollers fets pels pupins, i ja tenim votada la llei econòmica per a l'any que ara hem començat. El pressupost votat evidencia tot el contrari de ço que volien demostrar els dos al·ludits periòdics pairalistes.

¿Què ha fet la majoria municipal, constituïda per consellers de reconeguda ineptitud i presidits per un Alcalde de R. O. més inepte encara que tots ells? Doncs votar un pressupost més carregat que els anteriors, sense tenir en projecte cap obra ni millora urbana, i atendre immediatament (perquè temen no ésser-hi a temps) tots aquells compromisos personals que tenien contrets, encara que siguin en menyspreu de la sana administració de la cosa pública.

De les dades recollides fins avui, resulta que, si es té en compte les diverses partides que forçosament haurien de causar baixa en el pressupost per a 1931, tals com la que fa referència a la jubilació del ja difunt empleat d'oficines, Innocenci Rodríguez (2,000 ptes.); del cap de la Guàrdia Municipal (6,000 ptes.); la construcció del monument i les instal·lacions de les faroles (37,000 ptes.); del personal per a la recaptació d'arbitris i jornals per als «matarifes» i aprenents que constaven en el pressupost de l'any passat i no varen gastar-se perquè no es municipalitzà el servei (28,000 ptes.); canvi de Secretari i supressió d'un agutzil i l'ordenança (6,000 ptes.); la no inclusió en pressupost d'una quantitat par a epidèmies que no es gastava però que era obligatori posarli (38,000 ptes.); ens trobem en el cas de que automàticament queda rebaixat el pressupost sense que s'hagin hagut d'espremer el cervell els grans talents que, com l'Aymerich, En Camilo, En Prades i altres companys màrtirs integren la majoria de l'Ajuntament. I, si a més d'això admetem les rebaixes que en els capítols X, XI i XVII (Instrucció pública i Obres públiques) han cregut oportú fer aquests senyors consellers que creuen no necessita la ciutat ni escoles, ni clavegueres, ni urbanitzacions, ni vida civilitzada, les quals sumen la respectable quantitat de 23,000 pessetes, arribem a la conclusió de que el pressupost s'havia de rebaixar més de 140,000 pessetes. Ara bé; si, com resulta provat, sols s'han disminuït en

95,378'15 pessetes, és evident que, en lloc de rebaixar el pressupost, resulta que ha estat augmentat en 45,000 ptes.

¿On són, doncs, les economies de que tant vénen parlant? Nosaltres no les trobem per enlloc; sols hem cregut veure-les en l'article 1.er del capítol 6.e, partida 16, la qual, copiada al peu de la lletra diu: *Crédito que se destina para retribuir los trabajos extraordinarios y de personal temporero... 7,000 pessetes.*

Per la forma d'estar redactada aquesta partida, hem de creure que aquest crèdit de set mil pessetes que no constaven en el pressupost per a 1930, servirà per a alimentar el «Clar-i-net», el corresponsal de «La Veu de Catalunya», l'amic del Ton i tants d'altres que han anat, ja fa uns quants dies, a augmentar el nombre d'hospicians que fins avui hi havien a l'Hospici Municipal de la Plaça.

Vegin, doncs, els industrials i comerciants de Granollers, i tots quants tributen al Municipi, de quina manera seran administrats els cabals del comú. Per nostra part no deixarem d'indagar tot quant pugui servir d'orientació al poble, qui, com hem vingut dient, deu conèixer tot quant es fassi a la Casa de la Ciutat.

Què se li rebaixi!...

Demano que es rebaixi el be... Que se'm rebaixi el be... Així murmurava l'Aymerich en la sessió dels pressupostos. Tot aquest bell discursà, dit amb la mateixa cantarella, va ésser el gron parlament en sis paraules molt aprofitades que el conseller delegat del Matader ens va encolomar *todo antero y pronunciado* en la sessió del dia 20, quan parlaven de les Ordenances Municipals.

I com saben prou tots els qui aguantaren la llaua dels consellers que de res no saben i de tot volen entendre, els acords més importants varen pendre's alentorn del be de l'Aymerich i del porc d'En Camillo.

Senyor!... Senyor!...

Tararí...!

Ens diuen de la Guatlla que dintre de poc tindran efecte les noces d'En Emili Rosell i Montaner, secretari particular del primer Alcalde fideuer de Granollers, amb una distingida senyoreta de la capital.

I que ja està projectat un viatge a la *Villa del Oso* (volem dir a Madrid) i que, naturalment, l'activitat del secretari el portarà a gestionar prop del Ministre de Finances la resolució d'aquella proposta relativa a l'emprèstic (com diu En Camillo) i que ja dormia el son dels justos.

No cal dir que les despeses del projectat viatge de nuvis municipal seran a càrrec de la Pubilla, puix En Camillo no vol explotar a ningú.

Ho trobem molt encertat; i, si en Rosàs pagava assessoreria i inspecció i un tall de bacallà a en Peret Pineda, ¿que té de particular que Granollers contribueixi a la felicitat de l'Home de les Plaques?